DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy powiatowej w Janowie (w Polsce).

Prenumerata: rocznie 18 Koron.	Nr. 3.	Janów, dnia 6. marca 1918.

1. Rozporządzenie z dnia 25-go stycznia 1918 r.,

dotyczące cen cukru.

Na podstawie § 4-go rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go maja 1916 r. Nr. 57 Dz. rozp. zarządza się co następuje:

Artykuł I.

§ 1 rozporządzenia Jeneralnego Gubernatora wojskowego z dnia 5-go czerwca 1916 r., Nr. 47 Dz. rozp., jak również §§ 2, 3 i 4 rozporządzenia z dnia 30-go maja 1917 r., Nr. 48 Dz. rozp., mają brzmieć jak następuje:

§ 1.

Wytwórca jest obowiązany odstąpić cukier c. i k. Zarządowi wojskowemu po następujących cenach:

Za 100 kg. nierafinowanego cukru kryształowego . . . . . K 330·—

Za 100 kg. rafinowanego cukru (kostkowego, w głowach, grysiku (Pilé) krystałowego . . . . . K 350·—

Ceny te są ważne dla odbioru w fabryce.

Co do kosztów opakowania będą wydane osobne rozporządzenia.

Ceny na tak zwany „żółty cukier“, lub „mączkę“, i na inne produkty cukrowe będą

ustanowione przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe wedle zawartości cukru.

§ 2.

C. i k. Zarząd wojskowy odstępuje cukier tylko takim posiadaczom koncesyi, którzy w myśl § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go maja 1916 r., Nr. 57 Dz. rozp., mogą oddawać towar tylko drobnym rozsprzedawcom (hurtownicy).

Tym posiadaczom koncesyi będzie cukier oddawany po następujących cenach:

100 kg. nierafinowanego cukru kryształowego . . . . . . za 386 K
100 kg. rafinowanego cukru . . za 406 K

Te ceny są ważne dla odbioru w magazynie handlarza.

§ 3.

Ceny po których hurtownik ma sprzedawać cukier drobnemu handlarzowi oznacza się jak następuje:

1 rosyjski funt nierafinowanego cukru krystałowego . . . za 1 K 64 h
1 rosyjski funt rafinowanego cukru za 1 K 72 h

Ceny te rozumieją się z dostawą do lokalu handlowego drobnego sprzedawcy. Koszta transportu zwracać będzie hurtownikowi c. i k. Komenda powiatowa.

§ 4.

Ceny sprzedaży cukru konsumentom ustanawia się następujące:

Za 1 funt rosyjski nierafinowanego cukru kryształowego . . . . 1 K 72 h
Za 1 funt rosyjski rafinowanego cukru 1 K 80 h

Artykuł II.

§ 5.

W dniu ogłoszenia tego rozporządzenia ma się wypośrodkować u wszystkich handlarzy cukrem cały zapas cukru znajdujący się u nich na składzie, lub w drodze, jak również ten który ma być jeszcze odebrany.

Za każde 100 kg. tych ilości cukru ma być uiszczona opłata, a to:

Za nierafinowany cukier kryształowy . . . . . . 109 K 70 h
Za rafinowany cukier kryształowy 120 K — h

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie Jeneralnego Gubernatora wojskowego z dnia 5-go czerwca 1916 r., Nr. 47 Dz. rozp., i rozporządzenie z dnia 30-go maja 1917, Nr. 48 Dz. rozp., znosi się.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
SZEPTYCKI w. r.,
jenerał-major.

2. Monopol spirytusu i wódki
(rozporządzenie wykonawcze).

Na podstawie §§ 2, 5 i 20 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r., Dz rozp. zarządza się co następuje:

§ 1.

Wyjątki z pod monopolu.

Z pod monopolu przywozu i sprzedaży (§ 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii) wyjęta jest wódka, sprowadzona z Monarchii austro-węgierskiej, a wyrobiona z owoców lub z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódka, wyrobiona z owoców na c. i k. obszarze administracyjnym.

Wódka wprowadzona, wyjęta z pod monopolu, podlega opłacie, którą pobrać należy równocześnie z opłatą cłową i która wynosi przy tęgości do 50 stopni alkoholu 50%, a przy wyższej tęgości 75% stopy cłowej.

Opłatą tą objęte są rządowe opłaty komisyjne.

§ 2.

Ograniczenie sprzedaży.

Osoby upoważnione w myśl § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii do sprzedaży spirytusu lub wódki, mogą sprzedawać tylko taki spirytys lub wódkę, które są wyjęte w myśl § 1 z pod monopolu, albo które nabyto od Zarządu wojskowego, albo które wyrobiono ze spirytusu lub wódki, nabytych od tego Zarządu.

§ 3.

Ceny odbioru i sprzedaży.

Producent oddaje Zarządowi wojskowemu spirytus lub wódkę w stanie surowym albo oczyszczonym, w miejscach dostawy, oznaczonych przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe. Ilość i tęgość oddanego płynu oznacza się urzędownie w miejscach odbioru, wskazanych przez Zarząd wojskowy każdemu producentowi.

Ceny odbioru i sprzedaży spirytusu lub wódki, jak równiez wynagrodzenie za rafinowanie ustanawia Zarząd wojskowy.

Te ceny nie mają zastosowania do wódki, wyjętej według § 1 z pod monopolu, jak również do wódki, wyrobionej z nabytego od Zarządu wojskowego spirytusu z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.).

Załącznik A.

Skarbowa sprzedaż spirytusu

INDIVISIBILITER AC INSEPARABILITER

w c. i k. obszarze
administracyjnym
Polski.
Spirytus 95°

........wiadra, cena . . . .K......h
cena naczynia . . . .„ ......„
Razem . ...„ ......„

(Stampilia)

C. i k.
Magazyn
spirytusu
No.

w ....

Skarbowa sprzedaż trunków na c. i k. obszarze administracyjnym w Polsce.
Herb Państwa jak wyżej.
Magazyn №

§ 4.

Warunki odbioru i sprzedaży.

Odbiór spirytusu lub wódki od producentów uskuteczniają jedynie organa, upoważnione do tego odnośnymi dekretami Zarządu wojskowego.

Spirytus lub wódki w stanie surowym wolno z gorzelń wydawać wyłącznie tylko do ogólnej lub szczególnej denaturacyi, zresztą wydaje się spirytus tylko w stanie oczyszczonym albo bezpośrednio z rafineryi według wskazówek Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego lub też w miejscach detailicznej sprzedaży, o tęgości 95 stopni alkoholu, w opieczętowanych i w etykiety zaopatrzonych naczyniach o pojemności 1/40, 1/20 lub 1/4 wiadra.

Spirytus i wódkę, które wpuszczono do handlu detailicznego, można sprzedawać w naczyniach zaopatrzonych w etykiety i pieczęcie według wzorów, podanych w załączniku A. Na naczyniach muszą być wyraźnie uwidocznione ceny spirytusu i naczynia.

§ 5.

Transport.

Każdy transport spirytusu lub wódki należy zaopatrzyć w urzędowe poświadczenie,

że odbywa się on albo w wykonaniu prawa monopolowego Zarządu wojskowego, albo za zezwoleniem tego Zarządu.

Z pod tego przepisu są wyjęte transporty:

1) likieru, rosolisu, rumu, koniaku i t. d. lub wódki, pędzonej z owoców (§ 1 i § 3, ustęp końcowy);

2) spirytusu, oddanego już do handlu przez Zarząd wojskowy (§ 4, ustęp 2).

§ 6.

Obowiązki gorzelń, rafineryi i handlarzy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem lub sprzedażą spirytusu lub wódki, są obowiązani postępować wedle wskazówek, które co do sposobu wyrobu i prowadzenia przedsiębiorstwa, następnie co do sposobu oddawania i odbioru spirytusu i wódki, wreszcie co do obowiązku legitymowania się, wyda każdorazowo Zarząd wojskowy, oraz przestrzegać wydanych w tej mierze przepisów.

Zarząd wojskowy może powołać do współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki korporacyę i ustanowić dla niej obowiązki i pełnomocnictwa.

§ 7.

Prawa, wypływające z koncesyi sprzedaży.

Drobną sprzedażą spirytusu podlegającego monopolowi mogą trudnić się tylko albo osoby upoważnione przez Zarząd wojskowy, albo korporacya powołana do współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki (§ 6, ustęp 2) a to w naczyniach dopuszczonych do sprzedaży (§ 4, ust. 2).

Odnośnie do wódki, nie podlegającej monopolowi, upoważnia koncesya do handlu, do nabywania i do sprzedaży wódki we wszystkich naczyniach zamkniętych w sposób w handlu używany. Koncesya na wyszynk uprawnia wprawdzie do nabywania w takich naczyniach wódki, przyczem jednak sprzedawać wolno tylko w naczyniach nie zamkniętych i tylko w ilości najwyżej $^1/_8$ litra (§ 8, ust. 2 rozp. Nacz. Wodza armii). Ceny za $^1/_8$ litra albo mniejsze naczynie używane do wyszynku, należy uwidocznić w lokalu przez obwieszczenie.

§ 8.

Obowiązek zgłoszenia i dostawa spirytusu.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem spirytusu lub wódki, mają zgłosić za pośrednictwem Komendy powiatowej najpóźniej do dnia 31. lipca każdego roku te ilości, które zamierzają przypuszczalnie w najbliższej kampanii to jest: w czasie od 1. września jednego do końca sierpnia następnego roku wyrobić, względnie przerobić.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zawiadomi pojedyncze gorzelnie, jakie ilości spirytusu i do których rafineryi dostawić mają.

Gorzelnie i rafinerye, które nie były w ruchu w ubiegłej kampanii, uwzględni się tylko wówczas, gdy Zarząd wojskowy zezwoli na podjęcie ruchu; zezwolenia takiego udzielać się będzie jedynie w miarę rzeczywistej potrzeby.

Przedsiębiorstwa, które dostarczą Zarządowi wojskowemu w ciągu kampanii mniej jak 80% ilości, które miały dostawić, mogą być przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zamknięte, o ile nie udowodnią niemożliwości dostarczenia ilości, odpowiadającej zgłoszeniu.

Paragraf ten nie dotyczy wódki, wyrobionej z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódki, pędzonej z owoców.

§ 9.

Kontyngent dostawy dla gorzelń rolniczych.

Kontyngent dostawy otrzymają wyłącznie gorzelnie rolnicze według swej zdolności produkcyjnej w stosunku do wielkości uprawionej roli, należącej do gospodarstwa gorzelni pod warunkiem, że wywaru otrzymanego przy wyrobie wódki używać będą jako karmy dla bydła.

§ 10.

Spirytus denaturowany.

Przywóz i sprzedaż spirytusu denaturowanego nie podlega niniejszemu rozporządzeniu.

§ 11.

Zaniki.

Gorzelniom rolniczym przyznaje się opust zanikowy w wysokości 2% całorocznej produkcyi. Ten opust zanikowy obejmuje wszystkie straty z gorzelni powstałe przy wyrobie, w magazynie i z powodu transportu.

Wszystkim innym (nierolniczym) gorzelniom przyznaje się takiż opust zanikowy w wysokości 1% całorocznej produkcyi.

Za każdy ubytek przekraczający powyższy zanik obowiązaną jest gorzelnia uiścić przypadający zysk monopolowy. Za ubytek mniejszy od przyznanego odnośnej gorzelni zaniku, otrzyma gorzelnia premie w gotówce w wysokości opłaty monopolowej, odpowiadającej różnicy pomiędzy przyznanym opustem zanikowym a rzeczywistym ubytkiem w czasie zastanowienia ruchu.

§ 12.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10. grudnia 1917 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Jenerał-Gubernatora wojskowego z 26. września 1916, Nr. 75 Dz. rozp.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
SZEPTYCKI w. r.,
jenerał-major.

3. Powołanie Związku przedsiębiorców gorzelń do współdziałania.

Odnośnie do § 6, ust. 2 rozporządzenia z dnia 7. grudnia 1917 r., Nr. 94 Dz. rozp., dotyczącego wykonywania monopolu spirytusu i wódki (rozporządzenie wykonawcze) zarządza się co następuje:

Artykuł I.

Związek przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie ma na obszarze Jeneneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie odbierać stopniowo z wszystkich gorzelń spirytus w ilościach, które zostały jako kontyngent przyznane i podane do wiadomości pojedynczym gorzelniom przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w myśl §§ 8 i 9 wymienionego wyżej rozporządzenia wykonawczego.

Związek ma odbierać spirytus w siedzibie tych rafineryi, którym Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe dotyczące gorzelnie przydzieliło, na podstawie umów, zawartych poprzednio co do rektyfikowania spirytusu między Związkiem a rafineryami.

Związek ma przedłożyć te umowy Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu przed rozpoczęciem kampanii. Także o umowach, zawartych dodatkowo z rafineryami, tudzież o zmianach w przedłożonych poprzednio umowach, ma być Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zawiadomione.

W razie zapotrzebowania spirytusu dla celów wojskowych mają gorzelnie, względnie Związek przedsiębiorców gorzelń dostawić spirytus przedewszystkiem bezzwłocznie Zarządowi wojskowemu, za cenę odbioru oznaczoną każdorazowo stosownie do § 3 przepisu wykonawczego a to: spirytus surowy loco najbliższa stacya kolejowa we własnych beczkach, a spirytus rektyfikowany loco rafinerya.

W wypadku takim badać się będzie ilość i tęgość spirytusu surowego w gorzelni, zaś spirytusu rektyfikowanego w rafineryi.

Związek ma podać do wiadomości odnośnych Komend powiatowych spis osób, zajętych przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki. Osoby te muszą być pełnoletnie i nieposzlakowane i mają się zgłosić do odnośnej Komendy powiatowej w celu otrzymania dekretu upoważniającego (§ 4 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego). Związek odpowiada za czynności i zaniedbania wszystkich organów, zaopatrzonych dekretami upoważniającymi, tudzież za to, aby żadne inne osoby nie były zajęte wykonywaniem egzekutywy względem stron. Funkcyonaryusze zajęci w magazynach monopolowych i przynależnych miejscach sprzedaży mają być przyjęci przez Związek za stałem wynagrodzeniem i nie mogą żadną miarą uczestniczyć w zysku.

Artykuł II.

Za spirytus surowy, odebrany w myśl art. I. niniejszego rozporządzenia, ma Związek uiścić poszczególnym gorzelniom w terminie miesięcznym cenę, ustanowioną w § 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, przyczem służy za podstawę urzędowe zbadanie ilości i tęgości spirytusu, dokonane w rafineryi; natomiast rafineryom, które otrzymały surowy spirytus do oczyszczenia, płaci Związek w terminie wzajemnie umówionym oznaczony w § 3 ust. 2 rozp. wykonawczego wynagrodzenie za rafinowanie.

Artykuł III.

Związek ma oddawać spirytus i wódkę w stanie, w rodzaju i w ilościach, przewidzianych w § 4 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego tylko po cenach, które Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ustanowi na podstawie § 3

ust. 2 tegoż rozporządzenia i organom Związku każdorazowo do wiadomości poda.

Wydajność spirytusu w stanie oczyszczonym oblicza się według ilości spirytusu surowego, odebranego przez rafinerye.

Na 100% odebranego przez rafinerye spirytusu surowego policza się 98¼% spirytusu rektyfikowanego I, II i III jakości, tudzież na odpadki rektyfikacyjne (etery, fuzle i wody płóczkowe); 1¾% odpada na wszelkie zaniki (straty rafinacyjne, składowe i t. p.).

Całkowity obrachunek rafinacyi odbywa się w miesiąc po zastanowieniu ruchu i wywozie zapasów spirytusu, najpóźniej jednak w pierwszych dniach września albo też z dniem zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki. Związek winien na podstawie wyniku obrachunku zapłacić na rachunek Zarządu wojskowego do kasy Komendy powiatowej w przeciągu trzech dni za każdy ubytek, przekraczający dozwoloną miarę, obowiązującą w tym czasie opłatę monopolową. Natomiast za ubytek mniejszy od 1¾%, otrzyma Związek premię w gotówce w wysokości opłaty monopolowej, odpowiadającej różnicy pomiędzy przyznanym wymiarem a rzeczywistym ubytkiem w czasie zastanonowienia ruchu.

Uboczne produkta rektyfikacyjne (etery, oleje wody płóczkowe) pozostają własnością Związku, nie wolno ich jednak przerabiać na wódkę do picia.

Spirytus rektyfikowany musi wytrzymać następującą próbę:

10 części spirytusu oczyszczonego o tęgości conajmniej 95% mięsza się z 9 częściami kwasu siarkowego o ciężarze gatunkowym 1'84; mięszanina ta, ogrzana do wrzenia, ma pozostać bezbarwną.

Artykuł IV.

Związek ma dostawiać spirytus przeznaczony do drobnej sprzedaży, z rafineryi do magazynów (składów), założonych przez Związek. Tam następuje przelanie do naczyń pod dozorem organów skarbowych, po rozcieńczeniu spirytusu do 95% alkoholu, przyczem należy dokładnie przestrzegać postanowień § 4 rozporządzenia wykonawczego.

Zwiazek ma utrzymywać na składzie w magazynach odpowiedni zapas spirytusu we wszystkich przepisanych miarach.

Związek może oddawać spirytus w drobnej sprzedaży z magazynów w ilościach najwyżej ¼ wiadra tylko na rzecz osób, które dają rękomię, że z chęci zysku nie będą trudniły się dalszą odsprzedażą spirytusu.

Artykuł V.

Spirytusu nie wolno wywozić z rafineryi przed uiszczeniem przez Związek do kasy Komendy powiatowej opłaty monopolowej, przypadającej za ilość przeznaczoną do wywozu.

Ta opłata stanowi sumę ryczałtową czystego dochodu, który przypada na rzecz Zarządu wojskowego.

Reszta ustanowionej ceny sprzedaży jest nieograniczoną własnością Związku, jako zwrot uiszczonej za surowy spirytus ceny, kosztów rafinowania, zaników, wydatków na transport i wszystkich innych kosztów Zarządu.

Artykuł VI.

Rozdziału spirytusu przeznaczonego do wywozu z gorzelń i rafineryi na poszczególne cele użycia dokonywuje Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe po wysłuchaniu przedsiębiorców gorzelń.

Artykuł VII.

Związek ma przestrzegać dokładnie wszystkich ustawowych przepisów, dotyczących wyrobu i rafinowania spirytusu i wódki, przewozu, przelewu, wypłaty, prowadzenia ksiąg i rachunków, przedkładania sprawozdań i t. d., oraz na polecenie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego prowadzić dalsze książki i zapiski, tudzież przedkładać sprawozdania i wykazy.

Organa Zarządu wojskowego mogą wykonywać prawo dozoru, przewidziane w § 11 ust. 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 22. kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. rozp. nad wszystkiemi agendami Związku i jego członków, w szczególności wglądać każdego czasu do ksiąg i korespondencyi Związku.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ma prawo wysyłać na wszelkie posiedzenia Związku delegata, który jest upoważniony do zawieszenia uchwał Związku, o ile sądzi, że te uchwały sprzeciwiają się ustawie lub niniejszemu rozporządzeniu lub też wogóle zleceniom, udzielonym Związkowi. Tego rodzaju uchwała może być dopiero wykonaną, skoro Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe uzna jej dopuszczalność,

albo też w przeciągu 3 dni nie poweźnie żadnej decyzyi. Związek jest obowiązany w należytym czasie, t. j. przynajmniej 24 godzin przed posiedzeniem uwiadomić Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe o każdem odbyć się mającem posiedzeniu.

Sprawozdanie przedłożone Zgromadzeniu członków wraz z bilansem, rachunkiem zysków i strat, jakoteż odpisem protokołu Walnego Zgromadzenia, należy przedłożyć Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu najpóźniej w przeciągu 8 dni po odbytem Walnem zgromadzeniu.

Artykuł VIII.

Związek winien przy prowadzeniu wszystkich agend dawać rękojmę, że istotnie rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 22. kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. rozp. i rozporządzenie wykonawcze z 7. grudnia 1917 roku, Nr. 94 Dz. rozp., oraz wszelkie inne wskazówki Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego ściśle przestrzegane będą.

Artykuł IX.

Dla zabezpieczenia wykonania zarządzeń Zarządu wojskowego, służy kaucya w kwocie 50.000 koron, którą Związek winien złożyć w kasie Jeneralnego Gubernatorstwa wojkowego w gotówce lub w obligacyach pupilarnych.

W razie przekroczeń można nałożyć na Związek, względnie na te jego organa, które winę ponoszą, kary porządkowe aż do 20.000 koron. Kaucya powyższa stanowi porękę za niezapłacone kary.

Za wszelkie szkody, przewyższające powyższą kaucyę a wynikłe dla Zarządu wojskowego przez niewypełnienie przez Związek lub jego organa postanowień niniejszego rozporządzenia, ręczy Związek całym swoim majątkiem i przedsiębiorstwami spirytusowymi swych członków, dalej każdy przedsiębiorca gorzelni, przynależnem gospodarstwem rolnem oraz wszelkim innym majątkiem, a to w stosunku do wywiezionego z swego przedsiębiorstwa spirytusu lub wódki.

Kaucya będzie zwrócona Związkowi zaraz po zwolnieniu Związku od współdziania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki oraz po wypełnieniu wszystkich jeszcze płynnych zobowiązań.

Artykuł X.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10. grudnia 1917 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Jenerał-Gubernatora z 26. września 1916 r., Nr. 75 Dz. rozp.

Artykuł XI.

W razie zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonywaniu monopolu spirytusu i wódki, ma Związek oddać Zarządowi wojskowemu zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w rafineryach, po cenie obowiązującej w czasie odbioru (Art. I ust. 4).

Do zbycia spirytusu, znajdującego się już w magazynach, ustanowi się odpowiedni przeciąg cszasu.

W razie rozwiązania Zarządu wojskowego w Polsce, nie mają zastosowania postanowienia poprzedniego ustępu, dotyczące oddania zapasów spirytusu.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
SZEPTYCKI w. r.,
jenerał-major.

4. Ustanowienie cen odbioru i sprzedaży spirytusu monopolowego.

Na podstawie §§ 5 i 20 rozp. Naczelnego Wodza armii z 22. kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. rozp. i § 3 rozporządzenia z 7. grudnia 1917 r., Nr. 94 Dz. rozp., dotyczącego wykonywania monopolu spirytusu i wódki, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Cena sprzedaży spirytusu monopolowego wynosi 3 K za jeden stopień wiadrowy alkoholu.

Producent oddaje Zarządowi Wojskowemu spirytus w stanie surowym po 40 halerzy, w stanie oczyszczonym po 47 h. za stopień wiadrowy alkoholu w miejscach dostawy, wskazanych przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

Wynagrodzenie za rafinowanie ustala się po 6 halerzy za stopień wiadrowy alkoholu, zawartego w oddanym i oczyszczonym spirytusie.

Tytułem kosztów administracyi otrzymuje Związek przedsiębiorców gorzelń w Lublinie 29 halerzy za stopień wiadrowy alkoholu.

§ 2.

Na etykietach przewidzianych w § 4 przepisu wykonawczego mają być uwidocznione następujące ceny sprzedaży:

przy 95-stopniowym spirytusie:

na flaszkach i naczyniach objętości	$^1/_4$ wiadra	. 71 K 25 h
„ „ „ „	$^1/_{20}$ „	. 14 K 25 h
„ „ „ „	$^1/_{40}$ „	. 7 K 13 h

§ 3.

Tytułem zysku monopolowego pobiera się — 2 korony 25 h. za każdy stopień wiadrowy alkoholu, zawarty w gorącym płynie wyskokowym; zawartość alkoholu wypośrodkowuje się za pomocą przepisanego 100 dzielnego alkoholometra.

Opłatę monopolową od spirytusu monopolowego uiszcza się przy wywozie spirytusu z rafineryi spirytusu, a od wódki, wyjętej z pod monopolu przy przejściu tejże z pod urzędowej kontroli w wolny obrót.

§ 4.

Za spirytus, przeznaczony do denaturacyi pobieraną będzie należytość kontrolna w kwocie 20 halerzy za stopień wiadrowy alkoholu, którą z góry zapłacić należy za podjęciem bolety.

Tytułem kosztów administracyjnych Związek przedsiębiorców gorzelni pobiera przy spirytusie denaturowanym 10 halerzy za stopień wiadrowy alkoholu.

§ 5.

Zapasy spirytusu wedle stanu w dniu 10. grudnia 1917 r. w gorzelniach i rafineryach spirytusu, które nie zostały dotychczas objęte przez Związek przedsiębiorców gorzelń w Lublinie, zostaną przejęte przez powyższy Związek po cenach ustanowionych w § 1 i pod warunkami oznaczonymi w § 3 przepisu wykonawczego z dnia 7-go grudnia 1917 r., Nr. 94 Dz. rozp.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10. grudnia 1917 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Jenerał-Gubernatora wojskowego z 20. kwietnia 1917 roku, Nr. 38 Dz. rozp.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

SZEPTYCKI w. r.,

jenerał-major.

5. Obwieszczenie c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 30. listopada 1917 r.,

dotyczące przyjmowania w Austryi zamówień gazet dla austr.-węg. obszaru administracyjnego w Polsce.

Urzędy pocztowe Austryi Dolnej upoważnia się do przyjmowania zamówień dzienników, wychodzących w Niemczech, dla austr.-węgier. obszaru administracyjnego w Polsce.

W zamówieniach tych będą pośredniczyć c. i k. etapowe urzędy pocztowe Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego.

6. Obwieszczenie c. i k. Ministerstwa wojny z dnia 27. listopada 1917 r.,

dotyczące wprowadzenia dodatku I. do bezpośredniej taryfy towarowej z c. i k. wojskową koleją północną. (Obrót z Austryą).

Z ważnością od dnia 1. grudnia 1917 r. wchodzi w moc dodatek I. do wyżej wymienionej towarowej taryfy kolejowej.

Dodatek ten zawiera zmiany i uzupełnienia postanowień i taryf.

W stawkach przewozowych tego dodatku jest już zawarty austryacki podatek przewozowy i austryacki dodatek wojenny.

Z powyższym dniem tracą moc obowiązującą następujące ogłoszenia, odnoszące się do wyżej wymienionej taryfy:

Dz. rozp. Nr. 41 z dnia 7. kwietnia 1917 r., poz. 550;

Dz. roz. Nr. 62 z dnia 31. maja 1917 r., poz. 772, Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XII z dnia 30. lipca 1917 r.;

Dz. rozp. Nr. 65 z dnia 7. czerwca 1917 r., poz. 792, Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XII z dnia 30. lipca 1917 r.;

Dz. rozp. Nr. 78 z dnia 10. lipca 1917 r., poz. 895;

Dz. rozp. Nr. 81 z dnia 17. lipca 1917 r., poz. 938, Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XVII z dnia 29. września 1917 r.;

Dz. rozp. Nr. 83 z dnia 21. lipca 1917 r., poz. 952, Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XV z dnia 10. września 1917 r.;

Dz. rozp. Nr.93 z dnia 14. sierpnia 1917 r., poz. 1061, Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XIX. z dnia 1. października 1917 r.;

Dz. rozp. Nr. 107 z dnia 18. września 1917 r., poz. 1192 Dz. rozp. Zarz. wojsk. Nr. XXII. z dnia 29. października 1917 r.;

Dz. rozp. 113 z dnia 2. października 1917 r., poz. 1240;

Dz. rozp. 120 z dnia 18. października 1917 r. poz. 1324.

Odbitki tego dodatku można nabyć w cenie trzech koron za egzemplarz w odnośnych Zarządach końcowych, za pośrednictwem interesowanych stacyi, jakoteż w ekspozyturze c. i k. centrali dla obrotu towarów w Krakowie, ul. Długa 1, oraz w centrali obrotu towarami przy J. G. W. w Lublinie a nadto w biurze centralnej sprzedaży dla taryf w Wiedniu, I., Biberstrasse 16 (Zentralverkaufsstelle für Tarife in Wien, Biberstrasse 16).

C. i k. Ministerstwo wojny.
Z. T. L. Nr. 97.158/17.

7. Przesyłanie prywatnych pakietów pocztowych.

Każda prywatna przesyłka pocztowa przeznaczona do przesłania poza granice c. i k. obszaru administracyjnego w Polsce, winna być zaopatrzona prócz w przesyłkowy adres pocztowy (deklaracyę cłową, statystyczne określenie towarów), nadto w dokument, wystawiony przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, a odnoszący się do wywozu.

Wymaganem jest:

1) Przy przesyłkach przeznaczonych do monarchii:

a) dla towarów, których wywóz jest zakazany, certyfikat wywozowy centrali dla obrotu towarowego przy J. G. W. w Lublinie;

b) dla towarów których wywóz nie jest zakazany, poświadczenia Komendy powiatowej.

2) Przy przesyłkach przeznaczonych do niemieckiego obszaru administracyjnego, do Niemiec albo do innych krajów zagranicznych:

a) dla towarów, których wywóz jest zakazany, pozwolenie na wywóz centrali obrotu towarów przy Jenerał-Gubernatorstwie wojskowem w Lublinie;

b) dla towarów, których wywóz nie jest zakazany poświadczenia Komendy powiatowej.

Odnośnie do wymaganych pocztowych adresów przesyłkowych niema żadnej różnicy między przesyłkami w stronę niemieckiego obszaru administracyjnego a w stronę Niemiec.

Do przesyłek zaopatrzonych w certyfikat wywozowy, nie potrzeba dołączać żadnego dalszego potwierdzenia Komendy powiatowej.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

8. Przekroczenia przepisów w sprawach dotyczących zużytkowania zbiorów rolnych, kompetencya król. polskich sądów.

C. i k. Naczelna Komenda Armii rozstrzygnęła, że przekroczenia przepisów sprawach dotyczących użytkowania zbiorów rolnych, o ile mają być karane sądownie, podlegają wyłącznie kompetencyi król. polskich sądów. Doniesienia o tego rodzaju przekroczeniach, należy przeto skierować wyłącznie i bezpośrednio do kr. pol. władz sądowych.

Przekroczenia te są dwojakiego rodzaju:

a) Po największej części chodzi o zwyczajne przekroczenia istniejących przepisów w sprawach dotyczących zużytkowania zbiorów rolnych jak zatajanie, sprzedaż lub handel, bez dalej idących złych zamiarów. W tych wypadkach należy karę wymierzyć na mocy § 10 rozp. z 11. czerwca 1916 Dz. rozp. Nr. 61, w granicach do 6 miesięcy aresztu, lub do 5000 K grzywny; niezależnie od kary aresztu, może być nałożoną grzywną do 3000 K.

b) gdyby jednak stwierdzono, że oskarżony działa w zamiarze podwyższenia swego zysku z przedsiębiorstwa ponad miarę odpowiadającą miejscowym stosunkom życiowym i uzyskuje cenę, która utrudnia utrzymanie narodu, lub wojsk walczących w jego obronie lub wogóle szkodzi ogólnemu dobru, natenczas ma zastosowanie § 2. rozp. z 21./II. 1917 Dz. rozp.

Nr. 29 które przewiduje karę do 2 lat wiezienia i grzywnę dodatkową do 20000 Koron.

W sprawach karnych pierwszej kategoryi, należy zrobić doniesienie do Sądu pokoju w sprawach drugiej kategoryi do właściwego kr. pol. prokuratora państwa.

9. Pozwolenie na odwiedzanie jeńców wojennych.

Wskutek reskryptu c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa w Lublinie podaje się do wiadomości:

Ponieważ ilość nieuzasadnionych należycie próśb o pozwolenie na odwiedzanie jeńców wojennych niepomiernie wzrasta, a równocześnie mnożą się trudności w ruchu kolejowym, przeto podania takie, jak również prośby o pozwolenie na dłuższy pobyt w miejscowościach, gdzie jeńcy przebywają nie będą całkiem uwzględniane.

Nadmienia się w końcu, że wnoszenie próśb o ponowne odwiedziny jeńców wojennych przed upływem 4 miesięcy terminu jest bezcelowe.

10. Gruźlica — obowiązek donoszenia.

Wyniki badań wykazują dowodnie, że także w obrębie c. i k. kraju okupowanego, gruźlica w ostatnich latach coraz częściej daje się zauważyć i że chorzy na gruźlicę też coraz częściej pragną opieki szpitalnej

Chociaż nadzwyczajne stosunki jakie wojna wytworzyła stoją częstokroć na przeszkodzie planowemu zwalczaniu tej zarazy ludowej, a akcya o wielkim pokroju musi być odłożoną do chwili kiedy nastaną pokojowe stosunki i umożliwią jej przeprowadzenie okazuje się jednakowoż, że tymczasem należy przedsięwziąć takie środki zapobiegawcze, które nadają się do izolowania stwierdzanych ognisk zarazy i do usunięcia zarodku chorobotwórczego, ażeby w ten sposób przeszkodzić dalszemu rozszerzaniu się gruźlicy.

W tym celu zarządza się na skutek rozporządzenia Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa dz. Nr. 170788/17 co następuje:

1. Obowiązek doniesienia rozciągą się na otwartą gruźlicę. Każdy przypadek zasłabnięcia na otwartą gruźlicę jako też śmierć osoby tą chorobą dotkniętej należy Komendzie powiatowej z podaniem nazwiska, wieku i mieszkania donieść.

2. Plwociny chorych na gruźlicę należy regularnie desynfekcyonować (3°/₀ woda karbolowa, rozczyn lysolu) i w sposób nieszkodliwy usunąć.

3. Po każdym przypadku śmierci na gruźlicę, należy pokój chorego na nowo mlekiem wapiennym wybielić sprzęty i podłogę gorącym ługiem umyć, bieliznę i pościel wygotować, a słomę spalić. Mieszkanie chorych na gruźlicę należy przed wprowadzeniem się nowego mieszkańca na koszt właściciela domu gruntownie desynfekcyonować.

4. Chorych na gryźlicę należy o ile możności od reszty domowników odosobnić.

5. Ponieważ gróźlicę nabywa się w szczególności łatwo w młodocianym wieku i łatwo przenosi na drugich, należy na stosunki hygieniczne w szkołach szczególną zwracać uwagę. Zarówno dzieci szkolne cierpiące na otwartą gruźlicę, jak i personal nauczycielski dotknięty tą chorobą nie powinni uczęszczać do szkoły. We wszystkich izbach szkolnych mają się znajdować spluwaczki z płynami odkażającymi, a o ich regularne oczyszczanie należy dbać. Nauczyciele winni dzieci pouczyć o niebezpieczeństwie plucia na podłogę i starać się w sposób jaknejenergiczniejszy o usunięcie tego złego przyzwyczajenia.

Dzieci szkolne, które wysyła się z miast na wieś na letnisko należy poddać oględzinom lekarskim przyczem dzieci chore na gruźlicę winno się umieścić osobno.

We wszystkich lokalach publicznych, zakładach fryzyerskich, hotelach, domach zajezdnych mają być natychmiast umieszczone spłuwaczki wypełnione płynem odkażającym, a zakaz swobodnego wypluwania przybity na miejscu widocznem.

Wyżej wspomniane środki zaradcze za których przeprowadzenie Magistrat, lub też wójt są odpowiedzialni, mają być w sposób najprzystępniejszy ogłoszone tak, aby doszło do wiadomości każdego mieszkańca. Komenda powiatowa przypomina Magistatowi (Urzędowi gminnemu jakoteż i ludności wydane już

poprzednio rozporządzenia przeciw zarazom, z tem że postanowienia karne rozciąga się i na gruźlicę.

11. Uregulowanie przyjmowania stron w likwidaturze centrali surowców przy c. i k. Jenerał Gubernatorstwie.

Na rozp. c. i k. Jen. Gubernatorstwa R. S. Exh. Nr. 7411 z dnia 2. stycznia 1918.

W celu uregulowania urzędowania w likwidaturze centrali surowców przy c. i k. Jenerał Gubernatorstwie zarządza się, że od dnia 1. lutego 1918 począwszy, przyjmowanie stron jakoteż wykupno, względnie wypłaty przedłożożonych osobiście przez strony kwitów odbywać się będą tylko dwa razy w tygodniu a mianowicie we wtorki i czwartki.

Jeżeli na któryś z powyższych dni przypada święto załatwianie stron odbędzie się dnia następnego.

12. Złośliwe uszkodzenia izolatorów.

Na rozp. c. i k. Jen. Gubernator. Nr. 200362/17 z 28./12. 1917.

Dyrekcya poczt i telegrafów w Lublinie doniosła, że złośliwemu rozbijaniu izolatorów u przewodów telegraficznych dotychczas nie ma końca.

Przy pewnej Komendzie powiatowej skonstatowały organa żandarmeryi przy poszukiwaniach, że winowajcami były tutejsze niedorostki, które bawiąc się rzucaniem kamieni, izolatory rozbiły.

W celu zapobieżenia tej swawoli muszą być zastosowane jak najostrzejsze środki. W szczególności poleca się ponownie wójtom i sołtysom, baczyć na utrzymanie przewodów telegraficznych, a ludność wezwać do współdziałania przy tem gdyż, w razie skonstantowania, że przestępstwa można było uniknąć przy odpowiedniej uwadze organów gminy i ludności, albo że szersze koła ludności wiedziały czy to o samym czynie, czy też o przygotowaniach do niego, a zaniechano powiadomienia na czas władz, będzie karana cała gmina.

13. Ogłoszenie

dotyczące obrotu węglem.

Celem uregulowania obrotu węglem powołało c. i k. Generalne Gubernatorstwo w Lublinie rozporządzeniem Z. E. Nr. 163.449 z 15. września 1917 do życia główną komisyę podziału węgla, urzędującą w siedzibie c. i k. Generalnego Gubernatorstwa — oraz powiatowe komisye podziału węgla — urzędujące w siedzibie Komend powiatowych.

Do zakresu działania powiatowych komisyi należy:

1. Rozdział tych zapasów węgla, który przydzieliły dla ludności cywilnej władze okupacyjne (na opał domowy, na cele przemysłu i gospodarstwa rolnego).

2. Ogólna kontrola i nadzór nad zużyciem przydzielonego węgla.

Powiatowa komisya podziału węgla składa się:

1. z referenta dla spraw handlowych c. i k. Komendy powtatowej jako przewodniczącego,

2. po jednym zastępcy filii Polskiej Centrali Zbożowej lub stowarzyszenia rolników,

3. z przemysłu,

4. z rady miejskiej lub gminnej jako członków.

Czynności sekretarza tej komisyi spełniać będzie ajent głównej komisyi podziału węgla, z siedzibą w miejscu urzędowania c. i k. Komendy powiatowej.

Ajent ten jest uprawniony:

a) do przeprowadzenia oględzin w kotłowniach i presach rolniczych i przemysłowych zakładów, oraz we wszystkich innych składowniach węgla lub innych materyałów palnych, oraz do żądania wyjaśnień co do tych zapasów.

b) do wglądu w przemysłowe zapiski, dotyczące poboru węgla.

Na żądanie jest ajent zobowiązany do wylegitymowania się upoważnieniem c. i k. Generalnego Gubernatorstwa Wojskowego.

Posiedzenia członków powiatowej komisyi rozdziału węgla odbywać się będą między 5. a 8. każdego miesiąca.

Podania o przydział węgla należy wnosić w oddziale handlowym c. i k. Komendy powiatowej najpóźniej do dnia 4. każdego miesiąca.

14. Losy klasowej loteryi.

C. i k. Generał-Gubernatorstwo zezwoliło na obieg losów klasowej loteryi stowarzyszenia Dom „starców" w Warszawie w obszarze Polski pozostającym w administracyi c. i k. Zarządu wojskowego.

15. Wydział Prawniczy c. i k. Generalnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie.

W myśl reskryptu c. i k. Generaln. Gubernatorstwa z dnia 4. listopada 1917, BZCh. Nr. 3018/17. poruczone zostało zastępstwo c. i k. Zarządu wojskowego w sprawach prawnych spornych i niespornych w szczególności wobec królewsko polskich Sądów i Władz po myśli art. IV. ustęp. 2. Patentu konstytucyjnego z dnia 12. września 1917, Nr. 75 Dz. rozp. Wydziałowi prawniczemu c. i k. Generalnego Gubernatorstwa.

16. Licencye na handel solą.

Każdy kupiec, trudniący się handlem soli ma mieć po myśli rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 12. stycznia 1917 F. A. Nr. 125.829/16 licencyę na sprzedaż soli.

Takie licencye wydaje c. i k. Komenda powiatowa w Janowie (Oddział skarbowy) na wniesione podania tym kupcom, którzy udowodnią, że w roku 1917 trudnili się handlem soli.

Trudnieniem się handlem soli bez licencyi podlega w myśl § 1. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 19. VIII. 1915 Nr. 30 Dz. rozp. grzywnie do 2.000 koron lub karze aresztu do 6 miesięcy.

17. Opłaty stemplowe.

Zmiana skutkiem podwyższenia kursu rubla na 2 K 20 h.

Kurs rubla ustanowiono rozporządzeniem A. Nr. 2432 z dnia 15. stycznia 1918 na 2 K 20 h.

Wskutek tej zmiany podwyższają się należytości stemplowe, uiszczane w przedrukowanych bośn. hercegowińskich markach stemplowych, opiewających na walutę koronową.

Te podwyższone należytości stemplowe mogą być uiszczane zą pomocą będących w zapasie bośń. herc. marek stemplowych w następujący sposób:

5 kop.	=	11 h 10 h + 1 h
10 „	=	22 h 20 h + 1 h + 1 h
15 „	=	33 h 20 h + 13 h
20 „	=	44 h 30 h + 14 h
1 Rubel	=	2 K 20 h = 2 K + 14 h
2 „	=	4 K 40 h = 2 K + 2 K + 40 h
4 „	=	8 K 80 h = 5 K + 2 K + 1 K + 50 h + 30 h.

18. Zakaz mielenia zboża we własnych gospodarstwach.

Po myśli rozporządzenia GGW. WS. Nr. 92167 z dnia 6. grudnia 1917, nie wolno zboża a także pośladu we własnem gospodarstwie mleć, względnie w jakikolwiek inny sposób rozdrabniać (np. śrutować poślad na karmę dla bydła) lecz winno to się odbywać wyłącznie w zostających pod publiczną kontrolą t. zw. kontraktowych i produkcyjnych młynach.

Wyjątek w tym względzie stanowią małoręczne młynki (żarna) u włościan.

Do udzielenia pozwolenia na zmielenie względnie rozdrobnienie pośladu w publicznych młynach produkcyjnych upoważnioną jest jedynie Komisya powiatowa nadzorcza.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą jaknajostrzej karane.

19. Nadużywanie prowizorycznych dowodów zwolnienia jako dokumentów podróży.

Legioniści zwolnieni w drodze superarbitralnej, otrzymują tymczasowe dowody zwolnienia, które służą im do osobistego wylegitymowania się, jakoteż uprawniają do jednorazowej podróży na koszt Zarządu wojskowego z miejsca zwolnienia do obranego miejsca zamieszkania. Dowody te zawierają uwagę czerwono wypisaną: „Ważne do jednorazowej podróży do . . .; koszta transportu ponosi Zarząd wojskowy“.

Do wszelkich później przedsięwziąć się mających podróży, dowody te, jako dokumenty podróży nie są ważne, tem mniej może być żądane na tychże podstawie kredytowanie kosztów podróży na rachunek Zarządu wojskowego.

Ponieważ dopiero w ostatnich czasach wystawione dowody zwolnienia zawierają wyraźną uwagę o ważności tego dokumentu do jednorazowej podróży, zaś inne do początku września wydawane zawierały tylko ogólną uwagę: „ważne także jako dokument podróży; koszta transportu ponosi Zarząd wojskowy“, ze względu w końcu na to, że nadużywania tychże dowodów zwolnienia do celów podróży mnożą się w ostatnich czasach, ogłasza się powyższe postanowienia z nadmienieniem, że działających przeciwko tym postanowieniom podawać się będzie sądowo-inspekcyjnemu Generałowi gubernialnemu, celem ukarania ich w drodze sądowo-karnej, ponieważ postępowanie takie kwalifikuje się jako oszustwo, względnie usiłowane oszustwo.

Odebrany dowód zwolnienia należy po przeprowadzonych dochodzeniach urzędowych, w każdym razie zwrócić zakwestyonowanemu właścicielowi.

20. Taryfa za podwody

dostarczone dla podróży król. polskich Sędziów śledczych i inspektorów szkolnych tudzież innych osób nie należących do orszaku c. i k. armii w polu.

Podwoda	Za 1 godzinę	Za pół dnia	Za cały dzień
Parokonna	3 K 60 h	18 K	36 K
Jednokonna	2 K 30 h	12 K	24 K

Uwaga: Ta taryfa odnosi się tylko do jazd poza miastem i nie narusza taryfy fiakrów.

21. Podwyższenie należytości stemplowej od weksli.

Uchwałą rosyjskiej Rady Ministrów, ogłoszoną w ros. Dz. u. pr. Nr. 366 z 31. grudnia 1914 podwyższono ustanowioną w art. 47 ros. ustawy stemplowej należytość stemplową od weksli z kwoty 15 kop. na kwotę 20 kop. od każdych 100 rubli.

To podwyższenie pozostaje nadal w mocy po myśli art. 48 hagskiego przepisu o wojnie lądowej.

Sprzedaż blankietów wekslowych będzie się na razie odbywała wyłącznie w kasie c. i k. Komendy powiatowej.

Odtąd nie będzie się przyjmowało sprzedanych blankietów wekslowych do wymiany z powodu zmiany kursu rubla.

Obowiązują więc odtąd następujące ceny weksli:

przy sumie wekslowej do	50 rb.	. . 10 kp.
„	100 „	. . 20 „
„	200 „	. . 40 „
„	300 „	. . 60 „
„	400 „	. . 80 „
„	500 „	. 1 rb.
„	600 „	. 1 „ 20 „
„	700 „	. 1 „ 40 „
„	800 „	. 1 „ 60 „
„	900 „	. 1 „ 80 „
„	1000 „	. 2 „

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15. lutego 1918.

22. Podwyższenie ceny soli.

Od 1. marca 1918 podwyższa się cenę soli w obszarze Polski, będących pod zarządem c. i k. władz austryacko-węgierskich z 42 na 66 h za 1 kg (a więc z 17 na 27 h za 1 funt ros.).

Zapasy soli ponad 16 kg. (1 pud) nie oddane na spożycie, oraz zapasy będące właśnie w drodze podlegają dodatkowej opłacie w wysokości 24 h od 1 kg.

23. Zmiana w osobie wojskowego Generalnego Gubernatora.

Rozporządzenie Naczelnego Dowództwa Armii Osob. Nr. 15748 z 20. II. 1918.

Wskutek Najwyższego rozkazu Jego c. i k. Apostolskiej Mości zwalnia się Jego Ekscellencyę Jenerałmajora Stanisława hr. Szeptyckiego na własną prośbę ze stanowiska wojskowego jeneralnego gubernatorstwa w Polsce i powierza kierownictwo wojskowego jeneralnego gubernatorstwa w Polsce Jenerałowi piechoty Antoniemu Liposćakowi.

24. Zguby.

1. W czasie podróży kolejowej z Chełma do Lublina zgubiła Gitla Rywka Rosenblum kartę identyczności Nr. 823 wystawioną na jej imie przez c. i k. Komendę powiatową w Chełmie. Ta karta identyczności została uznana za nieważnę.

2. W Dzierzkowicach zgubiła Anna Klimek z Księżomierza kartę identyczności z 2./XII. 1917 Nr. 701 wystawioną przez Posterunek Żand. pol. w Gościeradowie z ważnością do 2./V. 1918 r.

3. W kościele parafialnym w Janowie skradziono 20./I. 1918 roku Walentemu Sowie z Krzemienia kartę identyczności z 10./I. 1918 Nr. 20 wystawioną przez Posterunek Żandar. pol. w Kawęczynie z ważnością do 30./VI. 1918.

4. Podczas jarmarku w Kraśniku skradziono 7./I. 1918 roku Michałowi Buconowi z Zalesia kartę identyczności z 7./XII. 1917 Nr. 1351 wystawioną przez Posterunek Żandar. pol. w Wilkołazie z ważnością do 6./VI. 1918.

5. Jan Chalabis ze Zdziłowic zgubił w Janowie kartę identyczności Nr. 336 wystawioną przez Posterunek Żandarmeryi polowej w Batorzu z ważnością do 20./II. 1918.

6. Walenty Budkowski z Wierzchowiska zgubił 11./II. 1918 swoją kartę identyczności wystanowioną przez Posterunek Żandarmeryi polowej w Wierzchowiskach 13./XII. 1917 Nr. 21 z ważnością do 13./V. 1918.

DODATEK.

Rozporządzenie dotyczące wiosennej zbiórki ziemniaków.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy M. V. Nr. 30.589 Pnv. 11918 zaczynają obowiązywać następujące zarządzenia:

I. Ziemniaki dla celów spożywczych.

1. Zakazuje się nadal producentom obrotu ziemniakami w obrębie powiatu.

2. Sprowadzanie ziemniaków z innych powiatów dozwolone jest tylko za zezwoleniem c. i k. Intendantury (EVZ.)

II. Ziemniaki dla celów przemysłowych.

1. Gospodarze, suszarnie ziemniaków i fabryki krochmalu otwarte na mocy Rozp. L. V. Nr. 92505 M. wzgl. L. V. Nr. 94461/17 suszarnie ziemniaków i fabryki krochmalu pozostają w ruchu aż do przerobienia przydzielonego im kontyngentu.

W razie gdyby nadwyżka ziemniaków u właścicieli odośnych przedsiębiorstw nie dorównywała dozwolonej ilości, należy brakującą resztę zgłosić u c. i k. Komendy a to po uwzględnieniu wszystkich powiatowi przepisanych wysyłek ziemniaczanych odpowiednie ilości ziemniaków im przydzieli.

Nabywanie ziemniaków przez suszarnie fabryki krochmalu drogą wolnego zakupu wprost u producentów jest niedopuszczalne.

Co się tyczy ceny ziemniaków przydzielonych przez c. i k. Komendę powiatową do spożycia, to wynosi ona 20 koron za 100 kg na miejscu u producenta; przy odległościach ponad 7 km przybywa jeszcze dodatek 30 h od każdego cetnara metrycznego i każdego kilometra.

Ziemniaki przeznaczone dla celow przemysłowych a nie nadające się do jedzenia, można sprzedawać najwyżej po cenie 18 K.

Produkty gospodarczych suszarń ziemniaczanych są stosownie do instrukcyi c. i k. Komendy powiatowej zastrzeżone wytycznie na cele aprowizacyjne.

Natomiast produkty fabryk krochmalnych mają być przez odnośne. Komendy powiatowe oddane do dyspozycyi Intendanturze (EVZ.)

Zresztą zatrzymują swoją moc prawną postanowienia w rozp. L. V. Nr. 92505 i L. V. Nr. 94461/17.

2. Gorzelnie

Przy najściślejszym przestrzeganiu wydanych przepisów L. V. Nr. 200399/18 mogą gorzelnie być w ruchu tylko do ukończenia przerobienia dozwolonego im kontyngentu ziemniaczanego z ich własnych zasobów.

III. Wywóz ziemniaków z obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa.

Ilości ziemniaków przeznaczonych na wywóz zakupują dla Intendantury osoby zaopatrzone w odpowiednie legitymacye EVZ. wywóz przez kogo innego jest zabroniony.

IV. Ceny.

Dla celów aprowizacyjnych i jadalnych obowiązuje cena 20 K za 100 kg na miejscu u producenta. Przy dowozie ponad 7 km przybywa jeszcze dodatek 30 h od każdego cetnara i każdego kilometra.

Przy ziemniakach przeznaczonych na wywóz do Monarchii obowiązuje cena umówiona między skupującymi ze strony EVZ. a producentami, jednak nie niższa od 16 K i nie wyższa ponad 20 K za 100 kg na miejscu u producenta. Przy odbiorze liczy się 103 kg zamiast 100 mając na względzie znaczną domieszkę ziemi.

V. Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane według § 10 Rozp. Naczelnej Komendy z dnia 10. czerwca 1916 r. Nr. 61 wzgl. rozp. w sprawie zakazu wywozu Nr. Dz. 67 z dnia 15. grudnia 1915.

VI. Interesa zawarte wbrew temu zakazow. Moc wsteczna.

Postanowienia § 11 rozporządzenia Naczelnego Wodza z 11 czerwca 1916 Nr. 61 rozciągają się także i na ziemniaki.

Wszystkie dotyczas wydane rozporządzenia w sprawie obrotu ziemniakami tracą moc prawną.

Postanowienia wykonawcze.

Co do § I. punkt 2 powyższego rozporządzenia zaznacza się:

Gdyby zachodziła potrzeba sprowadzenia ziemniaków na cele aprowizacyjne powiatu, należy zgłosić na czas zapotrzebowanie w Intendanturze, a ta zarządzi dostawę potrzebnych ilości do powiatów, w których jest zapotrzebowanie.

Co do § III. punkt 1.

Legitymacye kupujących z ramienia EVZ. mają być zaopatrzone w wizę odnośnych Komend powiatowych.

Wysyłkę ziemniaków uskuteczniają kupujący EVZ. przy pomocy organów odstawczych c. i k. Komendy powiatowej, która ma przyspieszyć odstawę przez dostarczenie na czas dostatecznej ilości podwód i pomoc w zamawianiu wagonów na stacyach c. i k. Wojskowej kolei.

W razie gdyby musiał być zarządzony przymusowy odbiór, ma c. i k. Komenda powiatowa przy pomocy swoich organów przeprowadzić objęcie i zapłatę ale w tym wypadku tylko 16 K za 1 cetnar metryczny, odstawę ziemniaków aż do tego miejsca, gdzie kupujący z ramienia EVZ. tego potrzebują (miejsca odstawy, miejsca pobytu wojsk, zakłady wojskowe, miejsca zapotrzebowania).

Tam należy oddać ziemniaki odnośnym kupującym ze strony EVZ. po cenie własnych kosztów (tj. cena zakupna wraz z kosztami zarządu i transportu) którzy z EVZ. się obrachują.

C. i k. Komendant powiatu:

KOSTECKI w. r.,

Pułkownik.